غ ر ی ب ک

غریبکی

لیکوال: داکتر معمار حشمت الله اتمر

[illegible]

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکي پوهه:

سرلیک: غریبک

لیکوال: ډاکټر معمار حشمت الله ,, اتمر ،،

اېډېټور:

د پښتنی ډیزان: ډاکټر معمار حشمت الله ,, اتمر ،،

خپرندوی:

چاپشمېر: ۳۰

چاپ نېټه: میاشت ـ تله / کال ۱۴۰۵

واټس اپ: ‎+۹۳۷۹۹۳۷٦۹۹۸

برېښنالیک:

atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بې اخځ ښوونې ترې د ګټې اخیستنې اجازه نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غريبک
....

لړليک

سرليک **چوپړی**

پخښتئ... ۱
بسم الله الرحمن الرحيم ۲
ليکي پوهه:.. ۳
لړليک ٤
تراڼ (پيل، شروع، بريد)... ٥
د يادښتونو له پاره:... ۷
ناڼدوله (ناول، کيسه يا داستان) ۸
د چاپ شويو کتابونو لېست.. ٥۸
د کار لاندې کتابونو لېست ٦۲
د امکان او وخت په صورت کې.. ٦۳
د پخښتئ ځتې ٦٤

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک
....

ترانې (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ، اَلْحَمْدُ لِلّهِ إجْلَالًا لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إلَهَ إلّا اللّهُ خُضُوعاً لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى اللّهُ عَلَى مُحَمَّدٍوَآلِهِ .

بې پایه ستاینه او بې حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود مانۍ او کاینات یې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پیدایښت یوه حتمي لامل دی. عظمت، د تولې نړۍ موجودیت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف، تباهۍ او بې وسۍ یوه له لوړو وسیلو څخه دی.

ګرانو لوستونکو!
دا ځل مې و غوښتل یوه بل حقیقي داستان یا ناول چې کیسه یې په هېواد کې د ننه، ننګرهار ولایت کې پیل شوې، وروسته بیا پېښور ښار ته غزېدلې ده، د خپلو کتابونو مینوالو او لوستونکو سره ګډ (شریکه) کړم.

زما د کتابونو مینه وال یوازې معماران او انجینران نه دي، نه باید اوسي، نوځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو لیکونو کې توپیر راوړم چې د هرې ځانګې مینه وال په کې دېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړې چې لیکنې مې توپیر و لري او هم به مې مینه وال دېر شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک
....

پاکه ربه!
زموږ له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو موږ له تا پرته بل څوک و نه وینو او نه یې پېژنو. زموږ سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نخښه پاتې نه شي او د اسلام د دین له سپېڅلو بنده ګانو څخه مو و بولې.

یادونه:

- د نظر تولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هیله کیږي چې، خپلې غوښتنې او وړاندیزونه د دې کتاب د بیا کتنې له پاره، زما سره ګډ (شریکه) کړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

د یادښتونو له پاره:

۱- ....

۲- ....

۳- ....

۴- ....

۵- ....

۶- ....

۷- ....

۸- ....

۹- ....

۱۰- ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

غريبک

....

ناانډوله (ناول، کيسه يا داستان)

هغه د ننګرهار ولايت په يوې بې وزلې (غريبې) کورنۍ کې سترګې دې نړۍ ته، خلاصې کړې.

پلار يې پردۍ مزدورۍ کوې.

په دې ورځ (زېږد ورځ) کار ته تللی و.

کله چې راغی، نايې (نايی، ډم، سلمان، بربر) ورته زېری ورکړ.

هغه خوشحاله شو او نايې ته يې و ويل:

مننه کوم.

پر غريب به، څه زېری وي.

په هر صورت د شکر ځای دی.

په جبونو کې يې لاس و واهه، هېڅ يې و نه موندل چې د نايې د زېري په هکله يې، هغه ته ورکړي.

بيا يې و ويل:

بښنه غواړم.

اوس مې په جب کې هېڅ، نه شته.

ټول جبونه مې د ستا په مخ کې وکتل.

يوازې د نصوارو کوتی (قوطی) په کې و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غريبک

....

بل کوم وخت چې پيسې مې لاس ته راغلې او يا هم کوم کس راته غنم او يا نوره غله راکړه، حتما تا ته به هم، يوه څه د ستا د زېږي په بدل کې، درکړم.

نايې و ويل:

کومه ستونزه نه شته!

زه پوهېږم .

ستا روزګار هم، زما په شان ښه نه دی.

هسې غريبي پر ټولو زوره وره ده.

ما هم مبارکي، د سيمې د دود سره، درکړه.

خدای دې وکړي چې په زړه کې دې، څه تېر نه شي.

هغه و ويل:

نه!

څه به، تېرېږي.

بيا يې د نايې نه، خدای پاماني واخيسته او کور ته، روان شو.

کور ته د ننه شو.

د نايې ښځې، لمړی هغه ته سلام بيا يې مبارکي، ورکړه.

هغه هم سلام ته وعليکم او د مبارکۍ ويلو نه يې، مننه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

یوه ورځ تېره شو.

ښځې يې خپل مېړه ته و ويل:

پر الک به څه نوم کېږدو؟

هغه و ويل:

د دې له پاره چې زمونږ روزګار ښه نه دی، غوره به وي چې پر هغه غریب نوم کېږدو.

خدای مهربانه دی چې د هغه ژوند سرچپه او د غریب پر ځای، خان او یا بډایه شي.

ښځې ته يې و ويل:

د خان ګل اکا ژوند دې په ياد دی؟

ښځې يې و ويل:

هو!

په ياد مې دی.

هغه هم پر خپل زوی نوم غریب ایښی و.

په لمړی کې به، ټولو پر هغه خندل.

ټولو به ويل:

بل نوم پر تا کات (قات) و چې پر زوی دی نوم، غریب کېښود؟

کېدای شي په ريښتيا هم،غریب لوی شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

مګر د هغه زوی څومره بډایه شو.

ځمکې یې وپېرې، کلا یې جوړه کړه.

بیا څومره بزګران او مزدورانو، د هغه سره کار کاوه.

ښځې یې و ویل:

هو!

ته هم، رښتیا وایی.

څه کې چې خیر وي.

بیا دواړه دې پایلې ته ورسېدل چې پر الک نوم غریب کیږدي.

څو ورځې تېرې شوي.

څه دوستان او نږدې خپلوان یې، د نایې په مرستې، خبر شوو.

هغوی پوهېده چې د غریب دکورنۍ روزګار وران (خراب) دی.

هر کس به چې د هغه کورته ته، له ځانه سره به یې څه خوراکي توکي او د ماشوم کالی او جامي وړې او د غریب کورنۍ ته به یې ورکوې.

هغوی به هم د خپلوانو او دوستانو نه، مننه کوه او هغوی ته به یې، کور ودانی ویل.

ورځې تېرېدې او الک هم لوېده.

لمړی په خپوړو او بیا وروسته په ګرځېدو شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

پلار يې کوښښ وکړ تر څو هغه، سونت (سنت) کړي.

موضوع يې د ناينې سره ګډ (شریکه) کړه.

ناينې، خواشينی شو.

د غريب پلار بيا هغه ته، و ويل:

لکه چې وا دې نه ورېد؟

هغه و ويل:

وا مې ورېد.

خو!

بيا يې وپوښتل:

مطلب دې د خو، څه ده؟

هغه و ويل:

کال مخکي ستا ښځې په دې هکله زما د ښځې نه غوښتي و.

ما او زما ښځې په دواړو غريبک په ځير سره و کاته.

و موليدل چې هغه د سونت (سنت) وړ نه دی.

دا په دې مانا (معنی) چې هغه نرښيځک دی.

د ناينې د خبرو په اورېدو سره، د غريب پلار مړاوی شو.

او د مني ګل په شان ورژېد.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

هغه په زړه کې ډېر پلانونه، نیولي و.

تر دې چې څه انجوني یې هم د هغه د ودولو له پاره، په پام کې نیولې وې.

بیا یې سوړ اوسېلی و باسه.

سر یې ټیټ، واچوه.

د ناینې نه یې هم خدا پاماني وانه خیسته او په لاره، روان شو.

لږ مخې ته نه و تللی چې، پښه یې په یوې ډبرې کې ونښته او پر ځمکه پړمخې، ولوېد.

څوک نه وو چې هغه سره مرسته وکړي او هغه راپورته کړي.

اخوا دېخوا یې و کتل.

بیا په خپله له ځایه، راپورته شو.

کالي یې و څنډل.

د زنګنو سرونه یې لږ ټپي شوي وو.

بیا ورو، ورو پر لارې روان شو.

د لاسونو اورغوي یې هم، پرځمکې، کلک لږېدلي وو.

لاسونه او نستوړي یې پر خاورو سپېره وو.

خپل نستوړي یې و څنډل او ویې غوښتل تر څو کومه نږدې بیاله (ویاله) و مومي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

لږ مخ ته، لاړ.

کوشنۍ بیاله یې مخې ته، راغله.

د ویالي تر غاړې کښېناست.

لاسونه یې، پرېمنځل.

بیا یې، مخ ته اوبه واچوې.

مخ یې هم پرېمنځه.

بیا یې په لپو کې اوبه وڅښې او تنده یې، پرې ماته کړه.

لاسونه یې هم څه ژوبل شوي وو.

له ځایه پاڅېد.

لاسونه او مخ یې پر څادر وچ کړل.

بیا پر لارې روان شو.

مخې ته یې، د یوه خان دېره راغله.

په دېرې کې، خان پر کټ ناست او څه کسان ترې چاپېره وو.

هغه دېرې ته نږدې شو.

سلام یې واچوه.

خان هم د هغه سلام ته، وعلیکم و ویل.

بیا د خان ناظرغږ کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته، راشه!

هغه هم دېرې خوا لاړ.

د ټولو سره یې روغبړ وکړ.

بیا خان و ویل:

څو موده کېږی چې، نه معلومېږې.

ناظر په خندا و ویل:

د هغه په کور کې نوی ماشوم پیدا شوی دی.

خان و پوښتل:

الک دی که جلۍ؟

هغه سر ټیټ واچوه.

سوړ اوسېلی یې وباسه.

ناظر و ویل:

خان صیب!

زه خبر یم.

خان و ویل:

و وایه!

ناظر و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

الک غوندې دی.

خو!

خان و ویل:

دا څه شپر(شفر) دی؟

پاکه خبره وکړه.

زه په شپرو(شفرو)، نه پوهېږم.

ناظر زیاته کړه.

هغه نرښیځک دی.

پلار یې د شرمه، نه شي وېیلای.

خان و ویل:

په دې کې څه شرم دی.

د خدای، ورکړه ده.

روغ او رمټ دی.

بیا یې و پوښتل:

نوم مو پرې څه ایښی دی؟

هغه و ویل:

نوم مو پرې غریب، ایښی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

بیا خان و ویل:

ښه نوم دی.

د هغه سره همداسې نوم، ښه ښکاري.

د غریب پلار، څه و نه ویل.

بیا بل کس هغه ته، په پیالې کې، چای واچوه.

د غریب پلار په زنګنو کښېناست او پر چای څښلو یې پیل کړ.

چای یې و څښه.

بیا یې خان ته و ویل:

کولای شم، لاړ شم؟

خان و ویل:

غرمه نږدې ده.

د غرمې ډوډۍ، زمونږ سره وخوره، بیا به لاړ شې.

ورځې هسې لویې دي.

د غریب پلار و ویل:

مننه کوم.

هر وخت مې ستا د دسترخوان ډوډۍ او د چایجوش چای څښلی دی.

خان و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

ستا خوښه!

دلته هر وخت یوه او دوې مېلمانه وي.

د غریب پلار و ویل:

مننه کوم.

په عزت اوسې.

بیا له ځایه، پاڅېد.

څادر ته یې ټکان ورکړ او پر اوږه یې واچوه.

بیا یې خدای پاماني، واخیسته.

د دېرې ناست کسانو، هغه ته په مخه ښه و ویل.

د غریب پلار هم خپلې موخې پسې، روان شو.

دوې کاله تېر شوو.

غریب به کله نا کله د باندې وته.

خلک د هغه د اصلي کیسې نه، خبر نه وو.

په لارو او کوڅو کې به هغه ته خلکو غریبک ویل.

کال بل هم، تېر شو.

د غریب پلار په نصیب کې بل اولاد، هم نه و.

غریب به، ورځ تر بلې لوېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

هغه به غوښتل چې د انجنو سره، لوبې وکړي.

په کور کې به یې کوښښ کوه چې نانځکې کېنوی.

هغه په کور کې ناځکې نه درلودې.

نانځکې (ګوډۍ، ګډۍ) به هم هغه ته، نورو جنکو ورکوې.

بیا وروسته مور یې پوی شوه چې د هغه مزاج زنانه دی، هغه ته به یې نانځکې جوړوې.

نانځکې به یې د سپینو مالوچونه جوړوې او هغو ته به یې په مخونو کې پوزې، سترګې او غوږونه په رنګه تارو او ډمسونو سره اوبدې.

بیا به یې هغو ته په لاس، کالي ګنډل او اغوستل.

هغه به هم د کلي خلکو نه کوم چې به یې نوي کالي جوړول، پاتې (اضافي) ټوټې (پارچې) ټولوې او هغه به یې خپلې مور ته ورکوې، چې هغه ته د نانځکو د پاره، کالي وګنډي.

هغه به په نانځکو، نومونه هم ایښودل لکه:

سپوږمۍ، کوتره، بیزو او داسې نور.

وختونه تیرېدل او هغه هم لویېده.

د هغه په کلي او نږدې سیمو کې ښوونځی نه و.

هغه به د نورو واړه الکانو او کوشنیو انجنو سره، یوه ځای د کلي جومات ته، ته او د ملا امام نه به یې دیني زده کړې کوې.

هغه په لوستلو کې هم دپ (سست ذهنه، کور ذهنه) و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

په ډېرو ستونځو به يې څه زده کول او ډېر ژر به يې د مازغو نه، وتل.

ملا به پر هغه، هره ورځ په غصه کېده.

کله ناکله به يې د هغه پلار ته هم، شکايت کوه.

پلار به يې هم، پر هغه په غصه کېده او کله نا کله به يې پر هغه د څپېړې وار هم، کوه.

هغه به ډېر کوښښ کوه چې د انجنو سره وګرځي.

دا کار د ده له پاره، ستوزمن و.

کله به چې هغه د انجنو سره په لوبو اخته و او د انجونو کورنيو غړو به چې ورته پام شو، هغه ته به يې ويل:

ته دلته څه کوې؟

نه شرمېږې د انجونو سره لوبې کوې؟

غټ الک يې.

لاړ شه د خپلو همزولو او همجنسو سره، لوبې وکړه.

ځينې وختونه به پر هغه په غصه کېدل او هغه به يې د لوبو ډګر نه، شاړه او ځينو کسانو به پر هغه د څپېړی وار، هم کوه.

بيا هغه به په ژړا کېده او کور ته به، ته.

سترګې به يې پر ژړا سرې وې، او خپلې مور ته به يې شکايت کوه.

مور به يې هغه ته ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

هغوی ریښتیا وایی.

ته باید د الکانو سره لوبې، وکړې.

هغه به ویل:

زه په لوبو کې، د انجنو سره خوشحاله یم.

د الکانو سره، زما لوبې نه راځي.

هغوی جلا او بل راز لوبې کوي، هغوي چتۍ، اډک، توپ ډنډه، منډې، خوسی، ټېره اچونه، غېږې او داسې نورې لوبې کوي.

یادې شوې لوبې، ما ته خوند، نه راکوي.

زما د نانځکو (ګوډۍ) کېنونې، پټ پټوني، منګی ماتې او ټال لوبې خوښې راځي.

مور یې په قضې پو هېده، هغې به کوښښ کوه چې هغه دې ته وهڅوي تر څو د الکانو سره لوبې او عادت شي.

مګر دا کار، د هغه د پاره ناشونی و.

وختونه، تېرېدل.

خلک هم د هغه په ستونزو پو هېدل.

ځورول (اذیت او آذار) به هم په کلي کې لړېده.

هغه به کوښښ کوه چې د انجنو کالي واغوندي او د هغو په شان شي.

مګر د هغه پلار او مور به کوښښ کوه، چې هغه دالکانو کالي واغوندي او د هغو په شان شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

څه وختونه، نور هم تېر شوو.

غریبک سندرو(بدلو) زده کولو ته، ملا وتړه او ښځینه سندرې او ټپې یې زده کړې.

بیا یې لږ نڅا هم، زده کړه.

کال وروسته یې دایره (تنبل) وهل هم زده کړل.

هغه به په کوشني والي کې هم، کله ناکله د کوژدو(کوزدو) سونتیو او داسې نورو خوشحالیو مجلسونو ته، ته او ونډه به یې په کې اخیسته.

البته به یې سندرې (بدلې) ویلې.

کله نا کله به یې نڅاوې، هم کوې.

هغه ورو، ورو مخ په ځوانېدو شو.

ږیره او برېت یې هم، را نه غلل.

خلوکو به ور سره ټوکې کوي او هغه ته به یې ویل:

غریبکه!

قد دې لوړ او ځوان شوی یې.

څه وخت به ږیره او بریت و باسې؟

هغه به ویل:

نه پوهیږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

کېدای شي کال او یا بل، کال ته.

بیا خلکو به پرهغه خندل او ویل:

ته به هېڅکله ږیره و نه باسې.

ستا په نصیب کې ږیره وېستل، نه شته.

غریبک به و ویل:

تاسو، څه وایاست؟

تر اوسه په سمه توګه ځوان شوی، نه یم.

تا سو به زما ږیره او برېت وګورئ.

تولو به، خندل.

د څه شي ږیره او برېت؟

ږیره او برېت خو د نارینو په مخ راځي.

نه د ستا په مخ.

ته خو ...... یې.

هغه به زو رېده او څه به یې نه ویل.

کلونه (کالونه) تېر شوو.

هغه بل کسب او کار نه درلود.

هغه به د خپلې مور سره، په بډایه کورنو کې ښځینه کارونه، کول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک
....

دا کارونه به په لاندې ډول وو:

- کالی منځل
- کالی لمر ته، اوارول
- کالي ښویول (اتو کول)
- اوړه لمدول (لندول)
- تناره کې او یا په تبی ډوډی پخول
- کوټې او انګړ جاړو(جارو) کول.
- غوا لوشل
- مستې او پنیر جوړول
- تروې شاربل او کوچ وېستل
- ماشومان کرارول (قرارول) او هغو ته، بدلې ویل.
- پخلی کول (کتغ پخول)
- ټغرې، توشکې او بړستنې لمر ته، اچول
- ټغرې څنډل او داسې نور کارونه اوښځینه دندې.

کله ناکله به انجنو او ښځو به د هغه د مور نه غوښتل چې غریبک هغوي ته سندرې (بدلې) و وایي، هغه به دایره هم وهه او کوم وخت چې به مست شو، په نڅا او یا ګډا به یې هم پیل کوه.

هغه به، خلک خندول او خوشحاله ساتل.

د الکانو چې به زړه تنګیده او یا ډیر ستومانه کېدل، د هغه به یې و غوښتل چې، هغوی ته مجلس تود (ګرم) په سندرو ویلو، دایره وهلو خوشحاله کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک
....

هغه به هم، څه چې په وس کې درلودل، ځوانان او الکان به یې خوشحاله، ساتل.

الکانو او ځوانانو به هم، د غریبک سره پیسې، غلې او دانې مرستې کوې.

غریبک به پیسې او غلې اخیستې، خپل کور ته به یې وړې او د خپلې کورنۍ سره به یې خرڅوې او خوړې.

څوکاله، تېر شو.

د هغه پلار، کلک (سخت) ناروغه شو.

هغه یې د ښار تکړه رنځور پوي (ډاکتر) ته یووړ.

دوایې یې واخیسته او د څه مودې له پاره جوړ او روغ شو.

کال وروسته بیا ناروغ او د وینې فشار یې لوړ شو.

هغه یې په ډېرو ستونزو سره، د جلال آباد ښار صحت عامې روغتون ته ورساوه.

د هغه ښی اړخ، فلج شو.

الته څو ورځې او شپې، بستر شو.

غریبک او د هغه مور هم الته ورسره، پاتې شوو.

میاشت تېره شوه خو د هغه په روغتیا یې حالاتو کې، کوم بدلون، رانه غی.

بیا ډاکټرانو غریبک ته و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته خو ستا د پلار د تداويۍ امکان نه شته.

غريبک و پوښتل:

چېرته يې امکان شته؟

ډاکټر و ويل:

په ګاونډيو هېوادونو کې له پاکستان، هند، روسې، فرانسې او داسې نورو هېوادنو کې يې امکان شته.

غريبک و پوښتل:

کېداى شي د ستاسو روغتون له خوا وپېژندل شي؟

هغه و ويل:

هو!

کېداى شي!

خو!

التـه روغتونونـه، شخصي دي.

ټوله درملنه په شخصي پيسو کېږي.

هېڅ شی سرکاري (حکومتي، دولتي) او په وړيا توګه، نه دي.

د وېزې اخيستل، الوتکې تکټ پېرودل، روغتون پيسې (فيس)، دوايي، د شپې اوسېدل او خواړه، ټول په پيسو دي.

غريبک سر ښکته واچوه او ويې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

غريبک

....

ما سوچ کاوه چې زمونږ هېواد غوندې به، خدمتونه په وړيا توګه(ډول) وي.

ډاکټر و خندل او ويې ويل:

په پښتو ژبې کې يوه متل دی، چې وايی:

د ډول غږ، د لرې خوند کوي.

غريبک و ويل:

اوس پوی شوم.

زمونږ هېواد چې زما په شان غريب دی، خو صحي او تعليمي خدمتونه په کې، په وړيا توګې دي.

خلک هسې نه وايي:

خپل وطن - ګل وطن

په ريښتيا چې خپل وطن د ګل په شان وي.

خبرې اترې ډېرې شوې.

غريبک د ډاکټر نه پوښتنه وکړه:

کېدای شي څه و خت نور يې هم په روغتون کې بستر کړم؟

ډاکټر و ويل:

بسترول يې کومه کټه، نه لري.

ښه به دا وي چې هغه کور ته يوسئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الته به ستاسو تر سترګو لاندې، پروت وي.

تاسوهم اړین یاست، څه کار وکړئ.

دلته مونږ د هغه له پاره نور امکانات، نه لرو.

غریبک و ویل:

سمه ده!

زه به مې د مور سره، خبرې وکړم.

ډاکټر و ویل:

مور دې اوس چېرې ده؟

هغه و ویل:

روغتون ته نږدې، خپلې خورڼې کورته، تللې ده.

اوس به، راشي.

ډاکټر و ویل:

سمه ده!

کوم وخت چې راغله، زما خبرې، هغې ته ورسوه!

غریبک و ویل:

سمه ده!

حتمي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

بیا ډاکټر، غریبک ته و ویل:

کوښښ کوي هغه ته میوه او ترکاري، ډیره ورکړئ.

نرم خواړه ورته، وکړئ.

لمرته یې د څو ګړیو د پاره، و باسئ.

د هغه توشکه، بړستن او پټو هم د ورځې له خوا، لمر ته واچوئ.

کوښښ وکړئ، تر څو هغه وچ، وساتئ.

غریبک و ویل:

سمه ده!

مونږ به خپل کوښښ وکړو.

بیا ډاکټر و ویل:

سمه ده!

زه ځم چې، څه نور ناروغان، ما ته انتظار کوي.

غریبک و ویل:

سمه ده!

مننه کوم، ډاکټر صیب!

ډاکټر، روان شو.

غریبک هم د خونې و وت او تر ونې لاندې خپلې مور ته، سترګې په لاره شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

ونې سیوري ته، نږدې شو.

څادر یې پر ځمکې، واچوه.

پر څادر کښېناست.

ونې ته یې ډډه، وکړه.

مخ یې د لوې دروازې خوا ته وګرځاوه، تر څو خپله مور و وینې.

ګړې تېره شوه.

د هغې پته ونه لږېده.

په ونې کې د چونچڼو او ښارو ګانو(شاروګانو) شور ماشور و.

شور ماشور، هغه ته یې خوند ورکړ.

هغه په سوچ کې ډوب شو.

لږ، لږ پر هغه خوب، راغی.

سترګې یې پټې او بیده شو.

څو دکیکې، تېرې شوې.

د پاسه، څه را ولوېدل.

ډب شو.

هغه یې د خوب نه، راویښ کړ.

ګوري چې یوه پیښو منډې وهې او د هغه نه لرې کېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک
....

د پیشو په خولې کې، څه ښکارېدل.

غریبک سوچ وکړ کومه مرغۍ یا ښارو(شارو) ده.

بیا یې له ځانه سره و ویل:

دا هم د جګړو، چیغارو، شور ماشور پایله.

سترګې یې و مښې.

بیا له ځایه پاڅېد.

ځادر یې و څانډه.

پر اوږه یې، واچاوه.

له ځایه روغتون ودانۍ خوا روان شو.

سوچ یې وکړ چې اوس، مور به یې راغلې وي.

لمړی د روغتون ودانۍ بیا د پلار روغتون خونې ته، د ننه شو.

چوپ او چوپتیا وه.

نوې غرمه شوې وه.

د روغتون کارکونکو هم د غرمې ډوډۍ ویش، په ناروغانو پیل کړی و.

په دالانونو کې، د ناروغانو د ډوډۍ بوی، تر پوزې کېده.

غریبک کوټې (خونې) ته د ننه شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

سترګې يې پر مور ولګېدې کومه چې د هغه د کټ (چپرکټ) پر ژۍ ناسته او د هغه سره يې، غورې کوې.

غریبک هم ورنږدې شو.

هغوی ته يې، سلام واچوه.

هغوی هم د غریبک سلام ته، وعلیکم و ویل.

بیا يې خپلې مور ته، و ویل:

ته نه وې.

ډاکټر راغلی و.

مور يې وپوښتل:

څه يې و ویل؟

غریبک و ویل:

هغه و ویل:

ستا د پلار اوسېدل په روغتون کې، کومه ګټه نه رسوي.

ښه به وي چې هغه، کورته یوسۍ.

الته به يې د درملنې تر اخره، لمر ته وباسې، توشکه، بالښت او بړستنه يې هم لمر ته واچوئ، کوښښ وکړۍ چې هغه وچ و ساتئ.

بیا هغې و پوښتل:

دوايې يې ورته ولیکه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

غریبک د جوبه کاغذونه وباسل، اړخ په اړخ یې واړول، مګر پرې پوی، نه شو.

بیا یې خپلې مور ته و ویل:

زما سر خو پرې، خلاص نه شو.

له یوه کس نه به، پوښتنه وکړم.

په دې وخت کې د ډوډۍ ویشونکی د ننه شو.

غریبک هغه ته، و ویل:

ته په لیک پوهیږې؟

هغه و ویل:

لږ، لږ پوهیږم.

بیا یې د جب نه دوي کاغذونه و ویستل او هغه ته یې وړاندې کړل.

هغه هم په ځیر سره کاغذونه ولوستل او غریبک ته یې و ویل:

دا یوه د دوایي کاغذ (نوسخه، نسخه) ده.

د وتو نه مخکې به هغه د روغتون د درملتون نه په وړیا ټوګه (ډول) اخلې او د لاربښونې سره به سم، خپل پلار ته، دوا ورکوې.

دا بله هم د روغتون نه د وتلو(رخصت) پارچه (کاغذ) دی.

تاسو باید د غرمې نه مخکې د روغتون نه وتلي وای.

څرنګه تر اوس، دلته یاست؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

غريبک
....

غريبک و ويل:

زما مور وختی خپلې خوږنې کورته، تللې وه.

زه هم هغې ته منتظر وم.

بيا يې غريبک ته و ويل:

اوس خو دې مور دلته ده.

تاسو کولا شئ، خپل کور ته لاړ شئ.

مور يې و ويل:

هسې غرمه ده.

د غريبک د پلار برخه ډوډۍ راکړه چې هغه ته يې ورکړم، بيا به په کراره لاړ شوو.

کس و ويل:

د غريبک د پلار ډوډۍ نه اواله (حواله) نه ده.

زه نه شم کولای د نورو ناروغانو ډوډۍ، هغه ته ورکړم.

تاسو ژر، خپل کور ته لاړشئ.

څو دکيکې وروسته، ډاکټران بيا راځي.

هغوی به پر نرسانو او اداري کارکونکو په غوصه (غصه) شي.

بيا يې غريبک ته و ويل:

ژر شه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

یوه ریکشا راوله او خپل پلار او مور دې په کې کښېنوه.

غریبک هم ریکشا پسې و وت.

مور یې څه کالي او شیان چې د کورنه یې راوړي وو، ټول کړل او د غریبک په انتظار شوه.

څه وخت تېر شو.

غریبک ریکشا راوسته او د روغتون په انګړ کې یې ودروله.

بیا په خپله، روغتون ودانۍ ته، د ننه شو.

د یوه بل کس په مرسته یې، خپل پلار تر ریکشا ورساوه.

مور یې هم څه کالي په لاس کې نیولي وو.

لمړی یې خپل پلار ریکشا ته وخېژاوه او بیا یې خپلې مور ته، و ویل:

کالی ماته، راکړه!

ته هم په ریکشا کې و خېژه!

هغه هم د لار ښوني سره سم، ریکشا ته و خته او پر څوکۍ کښېناسته.

بیا غریبک، هغې ته کالی په غېږ کې ورکړل.

وروسته هغه هم ریکشا مخې ته د چلونکي تر څنګ کښېناست او چلونکی ته یې و ویل:

په خیر ځو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چلونکی هم ریکشا چالانه او حرکت یې وکړ.

ریکشا د روغتون لویې دروازې ته ورسېده.

د دروازې مسولو کسانو د هغه نه د وتلو پارچه و غوښته.

چلونکي و ویل:

پارچه کېدای شی د ده کس سره وي، کوم چې ناروغ لري.

بیا یې د غریبک نه، د وتلو پارچې پوښتنه وکړه.

هغه په جبونو کې لاس و واهه او دوې کاغذونه یې له جبه و ویستل او هغه کس ته یې، ورکړل.

هغه د وتلو پارچه واخیسته او غریبک ته یې و ویل:

د وتو سره سم د باندې ریکشا ودروه.

خپله دې د ننه، راشه.

نوسخه (نسخه) په وړیا توګه د روغتون درملتون نه تر لاسه او بیا کورته، لاړ شه.

بیا یې هغه ته و ویل:

ته بېخي ګنګس یې.

غریبک څه و نه ویل.

د ریکشا سره، دباندې شو.

د ریکشا چلونکي ته یې و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

د روغتون د لوې دروازې تر اړخ ودرېږه، زما له هېره وتي و، چه د نوسخې دوايي واخلم.

بیا ځوک په دې ګرمۍ کې، دلته راځي.

چلونکی و ویل:

ځنډ خو به نه وځي؟

غریبک و ویل:

نه!

ډېر ژر بېرته راځم.

هغه و ویل:

که چېرې ځنډ شو، بیا به څه پیسې نورې، راکړې.

غریبک و ویل:

سمه ده!

زه به ډېر ژر، راشم.

ته سوچ مه کوه.

هغه د ریکشا نه کوز او په منډو روغتون ته، د ننه شو.

څنګ ته یې هم و نه کاته چې ریکشا، چېرې ودرېده.

ژر یې ځان درملتون ته، ورساو.

الته لږ ګڼه ګونه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

بیا د درملتون کړکۍ ته په وار (نوبت) ودرېد.

څو د کیکي وروسته يې وار(نوبت) راغی.

دوايي يې واخیسته او د دوا پلورنکي لار ښود ته يې، غوږ و نیو.

د دوا محال ویش یې زهن ته وسپاره او بیا بېرته په منډو، د روغتون نه و وت.

اخوا دېخوا یې وکتل.

ریکشا ګانې ډېرې، ولاړې وې.

ټولې ریکشا په یوه رنګ کې وې.

هغه وارخطا شو او له ځانه سره یې، و ویل:

چلونکی، تری تم شو.

له ځانه سره یې و ویل:

کېدای شی، هغه تللی وي.

زما د مور سره پیسې هم نه شته، هغه به يې له کومه کړي.

بیا یې د ولاړو ریکشا وو، په پلټنې پیل کړ.

کله یوې او کله بلې ریکشا ته لاړ او الته یې د ناستو کسانو لټه وکړه.

څنډ وروسته یې خپله کرایي ریکشا وموندله، کومه چې د روغتون دېوال تر څنګ، ولاړه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

د موندلو سره سم، غریبک ډیر خوشحاله شو، او چلونکي ته یې و ویل:

ودې لید، څومره ژر راغلم.

زه خو په وعدې کې کلک او ټینګ یم.

چلونکی په غصه شو.

نه!

اوس به هم نه راتلې.

ګړي دې دلته ودرولم.

ته به ما ته ډېرې پیسې را کوې.

غریبک و ویل:

یوه افغانۍ به بله هم ډېره کړم.

ډېرې خبرې به، نه کوې.

بیا هغوې په دوې افغانیو، سره جوړ راغلل.

چلونکی ریکشا چالانه او له ځای نه یې حرکت وکړ.

څو دکیکې وروسته د غریبک کور ته نږدې ورسېدل.

غریبک ریکشا چلونکی ته و ویل:

دلته ودرېږه!

نوره لاره، نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

چلونکي و ویل:

سمه ده!

که لار وي، زه کولای شم، نور هم وړاندې لاړ شم.

غریبک و ویل:

نه!

نوره لاره، نه شته.

دلته به مونږ کوز، شوو.

چلونکي ریکشا ودروله او د غریبک د پلار په راکښته کېدو کې یې مرسته وکړه.

بیا غریبک د هغه پیسې ورکړې او د هغه نه یې مننه وکړه.

غریبک ورو، ورو د خپل پلار سره، روان شو.

بیا هغه خپلې مور ته و ویل:

مونږ ورو، ورو راځو.

ته د مخه شه او د کور دروازه خلاصه کړه.

هغې و ویل:

سمه ده!

بیا هغه، د مخه شوه.

غریبک د خپل پلار سره ور پسې شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

لږ نه و تللی چې یوه ګاونډ یې، هغه ولید.

د روغبړ نه وروسته، هغه هم د غریبک سره مرسته وکړه.

هغوی کور ته، نږدې شوو.

مور یې ولاړه وه.

غریبک و ویل:

دروازه دې تر اوسه، نه ده خلاصه کړې.

مور یې و ویل:

ما خپل ټول جبونه، لټ په لټ کړل.

سوچ کوم، کیلۍ مې چېرې له یاده، وتې دي.

بیا غریبک هم حیران شو.

په خپلو جبو یې لاس کش کړ، څه یې په ګوتو ولګېدل.

بیا یې لاس جب ته، د ننه کړ.

کیلۍ یې لاس ته، راغلې.

هغه یې د جب نه و وېستې.

بیا یې خپلې مورې ته، ورکړې.

مور یې دروازه خلاصه او ټول انګړ ته د ننه شوو.

غریبک د خپل پلار سره ولاړ و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غريبک
....

مور يې و ويل:

تاسو برنډې ته نږدې شئ.

زه به کټ سم او توشکه به پرې، واچوم.

هغوی ورو، ورو کټ ته نږدې شوو.

د غريبک مور توشکه پرکټ اواره (همواره) کړه.

بيا غريبک د خپل پلار سره کټ ته نږدې شو اوخپل پلار يې پر کټ کېناوه.

مور يې بالښت هم، راوړ.

د غريبک پلار بالښت ته ډډه وکړه.

غريبک هم د هغه تر څنګ، کښېناست.

مور يې پخلنځي ځای ته، لاړه.

د منګي نه يې په تور چايجوش کې اوبه، واچوې او پر نغري يې کېښود.

بيا يې تر چايجوش لاندې، اور بل کړ.

څو دکيکې نه وې تېرې شوې چې اوبه وابشېدې (جوشې شوې)، بيا هغه کوټې ته د ننه او بل سپين چايجوش يې د کوټې نه، راوړ.

هغه يې د نغري تر څنګ کېښود.

څه شين وچ چای يې، په چايجوش کې واچوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک
....

بیا وېشولې اوبه یې په چایجوش کې، تشې کړې.

د چایجوش سر یې، بند کړ.

بیا یې اور مړ او سکروټې یې د نغری مخ ته، وباسې.

بیا یې سپین چایجوش، پرې کېښود.

د څو دکیکو د پاره یې چای ته، دم ورکړ.

بیا هغه کوټې ته، د ننه شوه او څو پیالې یې په پتنوس (پطنوس) کې کېښودې.

هغه یې هم، نغري ته نږدې کړې.

لمړی یې هغه د وېشلو اوبو سره و مینځې او سر چپه یې په پتنوس کې، کېښودې.

بیا په یوه لاس کې یې پتنوس او په بل لاس کې یې چایجوش و نیو، او کټ خوایې، حرکت وکړ.

التنه یې په پیالو کې چای، واچوه.

بیا یې غریبک ته و ویل:

کوټې ته لاړ او په تاخچې (طاقچې) کې کټوه ده، سر یې خلاص او څه ګوړه ټوټه او په غاب کې یې واچوه او دلته یې راوړه چې د چای سره یې، و څښو.

بیا د کټوې سر بند، تر څو موږکان په کې و نه ګرځي.

هغه و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

سمه ده!

غریبک کوتې ته د ننه او لږ ځنډ وروسته یې ګوړه راوړه.

ټولو د چای سره وخښله.

لمر هم خورا تود او هغوی ته یې خوند ورکړ.

بیا غرمه او شپه شوه.

څو ورځې تېرې شوې.

د غریبک د پلار په صحت کې کوم بدلون را نه غی.

ورځ تر بلې به، ورانېده.

دوایي هم هغه ته، کومه ګټه و نه رسوه.

یوه ورځ د غریبک په پلار د زړه حمله راغله.

غریبک هم په کور کې و.

هغه خپل پلار د ګاونډیانو په مرسته، روغتون ته ورساوه.

ډاکټرانو د هغه پر معاینې پیل کړ.

مګر ونه توانېدل د هغه ژوند، وژغوري.

بیا یې خپل پلار مړی روغتون کې پرېښود.

کورته لاړ.

ګاونډیان او نور خپلوان یې، خبر کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

ماسپښین یې، جنازه کورته راوړه.

الته یې ولمباوه (غسل ورکړ).

بیا یې د شرغي اصولو سره سم، کفن او مازیګر نه مخکی یې نږدې ادیرې (هدیرې) ته، یوړ او الته یې خاورو ته، وسپاره.

سبا یې په جومات کې پاتیا (فاتحه) واخیسته او په درېیمې ورځ یې ترخه شوله، خیرات کړه.

څه وخت تېر شو.

کله به یې د خپلې مور سره په کورنو کې مرسته کوه او کله به یې جلا په کورونو کې سندرې (بدلي) او دایره وهه.

پیسې به یې ټولوې او خپل ژوند به یې پر مخ بوته.

څو کاله تېر او مور یې هم مړه شوه.

هغه یې د ماما ګانو او ګاونډیانو په مرسته، خاورو ته وسپاره.

د مور د خیر او خیرات نه وروسته، هغه دې ته اړ شو ترڅو کرایي کور پرېږدی.

شپه او ورځ د دوستانو او انډیوالانو سره، تېره کړي.

څه موده، تېره شوه.

په هېواد کې، څه حالات وران شوو.

ځینې جهادي تنظیمونه(حزبونه) پاکستان او ایران هېوادونو کې د غربي نړۍ په مرسته جوړ شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غريبک

....

هغوی خلک هڅول تر څو د کمونیستي پلوه حکومت پر وړاندې ودرېږي (جهاد) وکړي.

ځينو کسانو(مجاهدينو) به په لويو لارو، حملې کوې حکومتي موټر به يې سوزول، کسان به يې هم له موټر نه ښکته کول او ځيني به يې هم ويشتل.

ځينې وختونه به يې د سړکونو تر غاړې مينونه خښول او همدا راز به يې کوشني پلونه او پلچکونه ورانول.

حکومتی کسانو به هغوی ته، اشرار ويل او هغوی به هم حکومتی کسانو ته کمونيستان او کافر ويل.

ورځې او شپې تېرېدې.

غريبک يوه ورځ لغمان ولايت مرکز ته د ديوه سونتي (سنتي) په مجلس کې و وبلل شو.

مازيګر الته لاړ.

تر سهاره يې مجلس تود (ګرم) وساته.

سهار هر څوک خپلو موخو پسې، لاړل.

غريبک هم څه پيسې واخيستې او د مجلس له ځايه و وت.

لمړی د جلال آباد موټرو اډې (هډې) ته لاړ او په يوه زاړه بس موټر کې کښېناست.

ګړۍ وروسته بس ډک او د جلال آباد پر لور يې، حرکت وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

څه ځنډ وروسته سرخکانو سیمې ته ورسېد او الته په کې څه نور کسان هم ځای پر ځای او د موټر جنګلې ته، و ختل.

د هر چاه سره، کوشنۍ کڅوړې او پنډکې وو.

بیا موټر د ګل پاچا الفت مقبرې (قبر) ته نږدې شو.

چلونکي د موټر د لیلېټر ستنه، وکته.

ستنه لږ اوچته شوې وه.

هغه موټر د عزیزخان کڅ د یوې کوشنۍ ویالې (بیالې) تر اړخ ودراوه او خلکو ته یې و ویل:

د موټر ستنه اوچته شوې ده.

زه به د موټر لیلېټر سوړ کړم.

څوک که څه اړتیا لري، کولای شي، سمه (لرې، رفع) یې کړي.

خلکوهم مننه وکړه او د موټر(بس) نه کوز شوو.

لږ ځنډ وروسته بیا کلینډر غږ کړ:

اله (هله) موټر ته وخیږئ.

بیا چلونکی هم، څو هارنډونه، وکړل.

خلک بېرته راټول او پر خپلو ځایونو، کښېناستل.

موټر حرکت وکړ.

موټر، درونټې سیمې ته نږدې شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

په دې سیمې کې له یوې خوا کابل سین (سیند) اود بلې خوا یې غرونه او خوړونه دي.

الته به کله نا کله مجاهدین سړک ته راوتل او خپل عملیات به یې کاوه.

په دې ورځ هم هغوی سړک ته راوتي وو، موټر به یې درلول او تلاشی کول.

بس هم الته نږدې شو.

خلکو وکتل چې مجاهدین سړک ته، وتي او تلاشۍ کوي.

ځینو خلکو و ویل:

موټروانه!

چابک شه!

موټر، بېرته وګرځوه.

چلونکي و ویل:

اوس ناوخته ده.

که موټر بېرته وګرځوم، هغوی پر مونږ شک کوې.

بیا به پر مونږ، ډزې وکړي.

خلک به ژوبل شي.

ښه به وي چې یوه د بل سره مرسته وکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

بیا خلکو خپلې کلیمې و ویلې.

موټر نږدې شو.

په هغه وخت کې موټر هم لږ وو او چا چې به عاجله کار نه درلود، له یوې خوا نه به یې بلې خوا ته، سفر نه کاوه.

په دې وخت کې یوه کس چلونکی ته لاس وخوزاوه تر څو سړک غاړې ته ودرېږي.

چلونکي هم، هغه د لار ښوونې سره، سړک غاړې ته ودرېد.

بیا یې د بس خلکو ته و ویل:

د خپلو ځایونو نه، په چټکۍ سره کوز او خپلې کڅوړې خپلو مخې ته کېږدئ.

خلکو، په ښکته کېدو پیل کړ.

بل یې، غږ کړ.

نارینه دې یوې خوا او ښځینه (زنانه) دې، بلې خوا ودرېږي.

په دې وخت کې غریبک لږ د مخه شو او یوه کس (مجاهد) ته یې و ویل:

وه اشرار لا لا، زه چېرې ودرېږم؟

د هغه هم د اشرا ویلو کلیمې ته پام نه شو او هغه ته یې و ویل:

ته تر اوسه نه پوهېږې چې کومې خوا، ودرېږې؟

څو څېرې یې و واهه او ورته یې و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

الته د نارینو سره، ودرېږه!

هغه لږ لاړ او بیا یې هغه ته و ویل:

وه اشرار لالا زه خو نربنیځک یم؟

د هغه ورته پام شو او په وهلو یې، پیل کړ.

بیا سپین ږیري وړاندې شوو او هغه یې د وهلو نه، خلاص کړ.

بیا کس غریبک ته و ویل:

ته، دلته کښېنه!

هغه هم پر یوې تیږې، کښېناست.

لمړی یې خلک او وروسته، موټر تلاشي کړ.

په موټر کې یوه وچ کلک یانې نری، پری هندو افغان، هم و.

هغه یې هم د موټر نه، کوز کړ.

بیا یې په موټر کې دایره ومونده او چلونکي ته یې و ویل:

دا دایره د چاه ده؟

هغه و ویل:

دا د غریبک ده.

دایره یې واخیسته او د موټر نه کوز شو.

بیا یې غږ کړ:

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک
....

غریبک څوک دی؟

هغه له ځایه راپورته شو او ویې ویل:

زه یم.

بل کس (مجاهد) و یل:

په دایره څه کوې؟

هغه و ویل:

زه په مجلسونو کې، دایره وهم او پیسې غونډوم.

هغه و یل:

دا خو ناروا (حرام) کار دی.

بل یې راغی او هغه یې بیا څو څپېړي و واهه.

بل یې غږ کړ:

وخت ډېر تېر شو.

راټول شئ چې، لاړ شوو.

اوس به حکومتي کوا (قوا) راورسېږي.

بیا به الوتکې هم بمباران، وکړي.

وروسته یې د بس کسانو ته و ویل:

چابکه شئ!

(c) ketabton.com: The Digital Library

موټر ته وخېژئ.

خلکو موټر ته په ختو پیل کړ.

بیا غریبک و ویل:

ځه څه وکړم.

کس و ویل:

ته دا هندو په شا او په خوړ کښېږ ، پورته کړه!

غریبک هم هندو په شا او خوړ کې، پورته شو.

بس ولاړ او د دوو کسانو، په انتظار کې و.

بیا کس (مجاهد) و ویل:

ولې ولاړ یې؟

حرکت کوه!

چلونکی و ویل:

زمونږ دوي کسان، تاسو سره دي.

هغه راخوشې کړئ، بیا به حرکت وکړو.

کس و ویل:

تاسو لاړ او هغوی به د غرمې ډوډۍ نه ورسته، خوشې کړو.

کس بیا و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژر حرکت وکړي.

بيا يې څو اوايې (هوايی) ډزې هم وکړې.

خلکو سوچ وکړ چې، جګړه پيل شوه.

خلکو چلونکي ته، و ويل:

چابک شه!

لکه چې جګړه، پيل شوه.

د هغوی راپور به حکومتی کسانو ته، ورکړو.

چلونکی هم و منه، موټر يې چالان او د ځايه يې، حرکت وکړ.

هغوی د نورو موټرو نه څه حکومتی کسان، عسکر، وسلې او پيسې هم ټولې کړې وې.

کسانو(مجاهدينو)، حکومتی مامورين، عسکر، غريبک او هندو خپلو پوستو ته، کومې چې د تور غره، په منځ کې وې، ويوړل.

الته يې خپلو مشرانو او بهرنی مشاورينو ته، وښودل.

بيا يې د سهارنې عملياتو پايله د هغوی سره ګډ (شريکه) کړه.

غريبک او هندو د څو ورځو د پاره، الته وو.

څو ورځې وروسته يې خوشې کړل.

هغوی دواړه تر پاخه سړکه، يوه ځای لاړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

بیا ورو، ورو په پښو درونتې او بیا د درونتې د سورۍ تیږې (تونل) نه وا وښتل او جلال آباد ښار ځنډې ته، ورسېدل.

التـه په بګې کې کېناستل او جلال آباد ښار ته، د ننه شوو.

هندو په خپلې مخې پسې لاړ.

غریبک ډېر وېرېدلي و.

لمړی خپلو دوستانو کور ته، لاړ.

التـه یې ټولې کیسې، وکړې.

هغوی هم وارخطا شوو.

بیا یې غریبک ته، و ویل:

ښه شو چې په خیر دربانډې، تېر شو.

په ژبه دې احتیاط کوه.

هسې خدای، ساتلی یې.

که نه، مونږ به چېرې در پسې، ګرځېدو.

غریبک و ویل:

هو!

ما تېروتنه (اشتباه) کړې ده.

د چا پلار به هغوی ته، اشرار ونه شي وبیلای.

د مور او پلار دوعاوې (دعاوې) او د خدای ساتنه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

که نه، زه به اوس مړ وم.

د غرمې ډوډۍ خوړو نه وروسته، غریبک ښار ته لاړ.

پاتې ورځ یې په باغ کې تېره کړه او ماښام ناوخته، خپلو ملګرو کورته، ستون شو.

کاروبار مخ په لګېدو شو.

حالات نور هم کړکېچن شوو.

کال وروسته مجاهدینو حکومتي نظام ونیو.

څلور میاشتې نه وې تېرې شوې، چې هېواد کې تنظیمي (خپلمنځي) جګړې پیل شوې.

کابل ښار په څو برخو، و وېشل شو.

هره برخه یې، د یوه تنظیم (حزب) تر ولکې لاندې وه.

جګړي پیل او کابل ښار ډېری برخې او سیمې ورانې شوې.

ځینو رسنیو د راپورونو له مخې تر ۶۰۰۰۰(تر شپېتو زرو) ډېر کسان کابل ښار کې، شهیدان او پر زرګونو نورکابل ښاریان ټپیان شوو.

ډېری یې د کابل د یوې سیمې نه بلې سیمې ته او ورسته د ننګرهار ولایت بیا ګاونډ هېواد (پاکستان) ته، مهاجر شوو.

غریبک هم د جلال آباد ښار نه، ګاونډ هېواد ته، کډه شو.

البته یې د ملګرو سره، په کمپ کې ژوند پیل کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

الته یې بیا خپل پخواني دوستان او ملګري وموندل.

خپل کار او مزدوری یې پیل کړې.

دوستانو او د خلکو خوشحالیومجلسونو کې به یې ګډون کاوه.

د خلکو په شونډو کې به یې موسکا (خندا) راوسته او خلک به یې خوشحاله، ساتل.

خلکو به هم، هغه ته څه پیسې ورکوې.

د هغه ژوند هم په خوشحالۍ سره تېرېده.

څه موده تېره شوه.

هغه لږ ناروغه شو.

ملګرو یې، هغه روغتون ته، یووړ.

الته یې د هغه دوایي وکړه.

بیا د جوړېدو نه وروسته هغه د یوه ملګري په کور کې پخلی کوه، کوم چې د پېښور ښار په ټاکال سیمې کې، ژوند کاوه.

هغه به سر بېره پر پخلي، کالي مینځل، د کور سودا به یې له بازار نه راوړه، ماشومان به یې ښوونځي ته، بېول.

هغه په ژوند کې ډېر خوشحاله و، ډیرو خلکو، هغه پېژانده.

کوم افغانان چې به د ګاونډ هېواد نه اروپایي ملکونو او یا امریکا، کانادا او آسترلیا هېوادونو ته تلل، خپل کور کالي او لوښي به یې هغه ته سپارل چې ځانته یې خرڅ کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

ځینو نورو به هم، هغه ته نغدې پیسې لیږې.

د هغه ژوند خورا ښه او آرامه و.

کلونه تېر شوو.

په هېواد کې حالات بدل شوو.

لمړي د طالبانو حکومت بیا وروسته هېواد د امریکایانو تر اشغال لاندې راغی، شل کلن امریکا پلوی حکومت، لړنګ شو.

امریکایان د خاورې وتو ته، اړ شوو.

هېواد کې د دوېیم ځل له پاره طالبانو، ولکه ټینګه کړه.

مګر د غریبک په هکله څوک سوچه (روغ، پاخه او دقیقه) معلومات، نه لري.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک
....

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معماری افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلایي (برای اساتید انستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
٤. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
٥. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
٦. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه / دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱٤. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱٥. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
۱٦. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲٤. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چېر ته چې قانون نه شته (ګډوډي د افغانستان په معمارۍ کې)
۲٦. مډرنه جوما تونه ,, پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه – مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکې - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
(تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی تخنیک کابل)
۳٤. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او ګلچین (پښتو ناول)
۳٦. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد اول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

٣٩. برف ها آب میشود
٤٠. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
٤١. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
٤٢. بوډا ښکاري (پښتو ناول)
٤٣. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
٤٤. د اسلامي معمارۍ پیل
٤٥. حیوانات شوخ (ناول به زبان دری)
٤٦. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد دوم)
٤٧. د شپیلۍ مینه (مه ینه) په کچه ګرۍ کې (پښتو ناول)
٤٨. حشمت خان د کلا معماري
٤٩. د افغان الک او آذري جلۍ مینه (پښتو ناول)
٥٠. د وچو بڼونه او پارکونو معماري
٥١. د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګي کې (پښتو ناول)
٥٢. د ژرنده ګرې ماما مینه (پښتو ناول)
٥٣. په اسلامي نظام کې ودانیز پرمختګ
٥٤. شپنه ادي (پښتو ناول)
٥٥. بې زده کړې پوی (پښتو ناول)
٥٦. د میني تاو (پښتو ناول)
٥٧. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او ګړندی کړنلاره د معمارانو او اینجینیرانو(انجینرانو) له پاره
٥٨. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد سوم)
٥٩. سیدو او عیدو - د کوشنیوالي خواره ملګري (پښتو ناول)
٦٠. د یوې میاشتې ناوې (پښتو ناول)
٦١. دخاځکو هار (د یوه سړی لنډې کیسې)

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦٢. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانۍ)
٦٣. کوشنۍ سوداګره (پښتو ناول)
٦٤. د کابل ښار معماري - بي بي مهرو
٦٥. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
٦٦. ډارونکی سېلاب (پښتو ناول)
٦٧. خواريکښ قاضي (پښتو ناول)
٦٨. د پخوانيو جوماتونو توپير د نن سره
٦٩. د مور وژونکی (قاتل)، (پښتو ناول)
٧٠. د مور مېړه (پښتو ناول)
٧١. مجموعه از دروس دينی مولوی صاحب خيرالله مخدوم (جلد چهارم)
٧٢. لېونی ملا (پښتو ناول)
٧٣. ځوان شهيد (پښتو ناول)
٧٤. توده برستن (پښتو ناول)
٧٥. نورک اکا (پښتو ناول)
٧٦. غريبک (پښتو ناول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

غريبک
....

د کار لاندې کتابونو لړست

١. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد پنجم)
٢. لیونی لېوه
٣. د خاورو لاندې ښار
٤. سپین کارغه
٥. سور تنور
٦. خړه بیزو
٧. بندي مرغه
٨. بې وخته باران
٩. د ژوند پای
١٠. د ژوند خوږې او ترخې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریبک

....

د امکان او وخت په صورت کې

١. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
٢. تاریخ معماری افغانستان
٣. حویلی های آسمان خراش
٤. ارتباط گذ شته، حال و آینده در معماری
٥. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
٦. شیطان چراغ
٧. خاطره ها

(c) ketabton.com: The Digital Library

Gharibak

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: August-September /2026

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library